



**PROGRAM**  
**Komerciala 1**

**Seminarska naloga**  
**Pri predmetu: Igralništvo**

# **PRAVNI OKVIRI PRIREJANJA**

## **IGER NA SREČO V EU**

Pripravili študentje:

Nika Arčon  
Ana Marinič  
Vesna Susič  
Ingrid Franzogna Dornik  
Gregor Faganeli

Predavatelj: mag. Dušan Luin

Nova Gorica, marec 2012

## **I KAZALO**

2	IGRE NA SREČO V EU .....	4
2.1	SPLOŠNO O IGRAH NA SREČO .....	4
2.2	RAZNOLIKOST NACIONALNIH MODELOV ORGNIZIRANOSTI IN ZAKONSKE UREDITVE SEKTORJA IGER NA SREČO IN STAV V EU .....	4
2.2.1	Splošno načelo omejevanja ter razlogi .....	4
2.2.2	Koncesija in dovoljenja.....	4
2.2.3	Nadzor in preprečevanje iger na srečo, ki velja za nezakonite .....	5
2.2.4	Obdavčitev .....	5
2.3	ZAKONODAJNI (PRAVNI) OKVIRI PRIREJANJA IGER NA SREČO .....	5
2.3.1	Igre na srečo kot izključeno področje .....	5
2.3.2	Izključitev iger na srečo iz direktive o storitvah .....	5
2.3.3	Direktive o preprečevanju pranja denarja .....	5
2.4	PRIZADEVANJA INSTITUCIJ EU ZA UREDITEV PODROČJA IGER NA SREČO .....	6
2.4.1	Dokumenti in osnutki dokumentov institucij EU o igrah na sreči .....	6
2.4.2	Nove tehnologije – prirejanje iger na srečo preko interneta.....	6
2.4.3	Družbenemu okolju odgovorno igralništvo.....	6
3	IGRE NA SREČO Z VIDIKA SODNE PRAKSE SODIŠČA EU .....	6
4	VPLIV PRAVNEGA REDA EU NA PRAVNO UREDITEV IGER NA SREČO V REPUBLIKI SLOVENIJI.....	8
4.1	SKLADNOST NACIONALNE ZAKONODAJE PRIREJANJA IGER NA SREČO S PRAVOM EU .....	8
4.2	AKTUALNOST USKLAJEVANJA NACIONALNIH PREDPISOV S PRAVOM EU .....	9
4.2.1	Tehnični standardi – direktiva 98/34/ES v sodni praksi Sodišča EU.....	9
4.2.2	Primer notifikacije pravilnika o tehničnih zahtevah za igralne naprave za izvajanje iger na srečo in postopka ugotavljanja skladnosti .....	9
4.3	USTREZNOST KONCESIJSKEGA SISTEMA IGER NA SREČO S PRAVNIM REDOM EU .....	10
5	SKLEP .....	12
6	LITERATURA.....	13

## 1 UVOD

V seminarski nalogi bomo naredili povzetek diplomskega dela Pravni okviri prirejanja iger na srečo v EU

Predstavili bomo pravno ureditev oziroma pravno okvir organiziranja iger na srečo v okviru Evropske unije ter problematiko čezmejnega vpliva le-teh in vpliv prava EU na potrebno uskladitev nacionalne zakonodaje iger na sreči v Republiki Sloveniji.

Prirejanje iger na srečo ureja vsaka država zase in zanje velja, da potrebujejo nadzor, saj so lahko posledice neobvladovanja lahko uničujoče za prebivalstvo, pomanjkljiv nadzor pa odpira možnosti za različne goljufije.

## **2 IGRE NA SREČO V EU**

### **2.1 SPLOŠNO O IGRAH NA SREČO**

Odnos do iger na srečo se je skozi zgodovinska obdobja spreminjal, tako so igre veljale za nezaželene, prepovedane kot družbeno sprejemljive. Danes igre na srečo predstavljajo način preživljanja prostega časa.

Poleg tega pa dejavnost igralništva predstavlja tudi nova delovna mesta, razvija lokalno gospodarstvo, povečuje državne prihodke, ustvarja čisti izvoz storitev in pospešuje razvoj turizma.

### **2.2 RAZNOLIKOST NACIONALNIH MODELOV ORGNIZIRANOSTI IN ZAKONSKE UREDITVE SEKTORJA IGRE NA SREČO IN STAV V EU**

Večina držav članic EU je pri pripravi zakonodaje upoštevala najrazličnejše etične, filozofske, kulturne in družbene vidike, kar je povzročilo oblikovanje različnih modelov.

Skoraj vse članice imajo takšno zakonodajo, kjer velja, da so igre na srečo načeloma prepovedane, razen če se zanje pridobi dovoljenje.

Šest držav članic (Ciper, Nemčija, Estonija, Grčija, Nizozemska in Poljska) so spletne igre na srečo in spletne stave popolnoma prepovedale.

Skoraj v polovici držav članic se igre na srečo izvajajo na podlagi sistema licenc, v veliki večini držav članic pa poznajo omejitve glede števila igralnic, njihove lokacije in glede na to, kdo jih lahko upravlja.

Za zakonsko ureditev tega sektorja je običajno pristojno eno ali več ministrstev, v nekaterih državah pa obstaja poseben organ, ki je zadolžen za izdajo dovoljenj in nadzor nad upravljavci.

#### **2.2.1 Splošno načelo omejevanja ter razlogi**

Omejitve so postavljene v interesu potrošnika – varovanje javnega reda in miru, preprečevanje odvisnosti od igre na srečo in boja proti igram, ki to odvisnost povzročajo, kot tudi preprečevanje goljufij in pranja denarja in drugih kriminalnih dejavnosti.

Omejitve ter prepovedi veljajo tudi za tujim prirediteljem.

#### **2.2.2 Koncesija in dovoljenja**

Večina držav članic zahteva koncesijo za izvajanje iger na srečo. Za podelitev dovoljenj se zahteva ustrezno registrirano gospodarsko družbo. Število podeljenih koncesij je omejeno, kot tudi trajanje podeljenih koncesij. Poleg omenjenega so kot dodatne omejitve pojavljajo posebne zahteve o lastniški strukturi prirediteljev. To običajno določajo, da je prireditelj lahko le družba s sedežem v državi članici.

### **2.2.3 Nadzor in preprečevanje iger na srečo, ki velja za nezakonite**

V nekaterih članicah so za nadzor prirejanja iger na srečo ustanovljeni posebni upravni organi, ki so pristojni za dodeljevanje licenc ali dovoljenj upravljavcem.

V ostalih članicah je za nadzor iger na srečo pristojno eno ali več ministrstev, skupaj s policijo in sodnimi organi.

### **2.2.4 Obdavčitev**

Primerjavo davčnih modelov ovira nepreglednost in zapletenost davčnih modelov, ki so v precejšnji meri posledica različnih pogledov na posamezne segmente. Prav zaradi tega je težava klasifikacija vrst iger na srečo, saj je to v veliki meri odvisno od zgodovinskih in kulturnih razlogov v posamezni državi članici.

Predvsem pa gre pri obdavčitvi za pomembno vprašanje, ki ga podrobno spremljajo vse države članice in sicer odliv denarja iz tržno manj zanimivih okolij v bolj privlačna. Praviloma gre za večje in ekonomsko močnejše članice.

## **2.3 ZAKONODAJNI (PRAVNI) OKVIRI PRIREJANJA IGER NA SREČO**

### **2.3.1 Igre na srečo kot izključeno področje**

Evropski svet je leta 1992 odločil, da bodo področje iger na srečo lažje uredile same države članice na nacionalni ravni kot EU.

Države članice lahko določajo omejitve za prirejanje iger na srečo iz več razlogov, ki se nanašajo na varstvo potrošnika in varovanje družbenega reda.

Vse so naložile stroge omejitve za dejavnost organizacije iger na srečo, da bi lahko nadzirale in omejevale ponudbo na njihovem ozemlju. Dodaten razlog strogega urejanja je, izpostavljanje različnim oblikam kriminala.

Nekatere članice so bolj naklonjene, da bi prihodki od iger na srečo uporabili za zadeve v splošnem interesu.

### **2.3.2 Izključitev iger na srečo iz direktive o storitvah**

Nova direktiva o storitvah, ki bi vključevala tudi ureditev prirejanja iger na srečo, je Evropski parlament sprejel, vendar brez obravnave iger na srečo.

Vsaka država članica sama odloči o organiziranosti sektorja iger na srečo ter ga po potrebi v skladu s svojimi cilji razdeli na različne segmente. Lahko bi rekli, da lahko uvedejo omejitve, vendar morajo biti te v skladu z uveljavljeno sodno prakso nediskriminatorne, dosledne in sistematične.

### **2.3.3 Direktive o preprečevanju pranja denarja**

Pranje denarja je stalno prisotno, učinkovit spopad s to problematiko presega okvire nacionalnega delovanja. V skladu s tem so države članice EU zavzele, da okrepijo aktivnosti na tem področju, tako da so sprejeli dve direktivi:

- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranja terorizma
- Direktiva Komisije o določitvi izvedbenih ukrepov za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta glede opredelitve »Politično izpostavljene osebe« in tehničnih meril za postopke poenostavljene dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke ter izjeme na podlagi finančne dejavnosti, ki poteka zgolj občasno ali v omejenem obsegu

## **2.4 PRIZADEVANJA INSTITUCIJ EU ZA UREDITEV PODROČJA IGER NA SREČO**

### **2.4.1 Dokumenti in osnutki dokumentov institucij EU o igrah na sreči**

V okviru institucij EU so nastali različni dokumenti, ki zelo podrobno obravnavajo problematiko iger na sreči. Gre za dokumente, ki postavljajo obrise enotno urejenega področja iger na srečo znotraj EU.

### **2.4.2 Nove tehnologije – prirejanje iger na srečo preko interneta**

Pred dvema desetletjema so bile igre na srečo dostopne samo na določenih mestih in v obratovalnem času igralnih mest.

Danes se lahko na svetovni splet poveže že skoraj vsak in ima dostop do spletnih iger, ki jih ponujajo družbe s sedežem na ozemlju te države, kot tudi do iger, ki jih ponujajo družbe v drugih državah članicah ali tretjih državah.

Spletne igre na srečo obstajajo v EU od leta 1996. Prirejanje iger na srečo preko interneta je zaradi nizkih stroškov za prireditelje privlačna.

Glede na to, da niso še dani pogoji za temeljito pravno ureditev spletnega prirejanja iger na srečo znotraj EU si vse več držav članic zapira svoj trg z različnimi ukrepi.

### **2.4.3 Družbenemu okolju odgovorno igralništvo**

Tukaj gre za tveganje, da igralci ogrozijo svoj finančni položaj, družinske razmere kot tudi zdravje. Družbeno odgovorno igralništvo je celovita sistemska strategija preventivnih in kurativnih ukrepov, ki zmanjšuje probleme z igranjem in prek tega nižajo družbene stroške povezane z igrami na srečo.

## **3 IGRE NA SREČO Z VIDIKA SODNE PRAKSE SODIŠČA EU**

Prvi pomemben mejnik v sodni praksi Sodišča EU na področju iger na srečo je bila zadeva Schindler. Gerhart in Jörg Schindler sta bila samostojna agenta nemške loterije Süddeutsche Klassenlotterie. Iz Nizozemske sta v Veliko Britanijo pošiljala loterijske lističe, te pa je zaplenila britanska oblast. S svojim ravnanjem sta namreč kršila nacionalno zakonodajo, ki je prepovedala prejemanje vplačil za igre na srečo ali opravljanje drugih storitev v zvezi s katerokoli igro na srečo kot so uvoz predmetov, povezanih z igrami na srečo. Sodišče EU je ocenilo, da v spornem primeru ne gre za vprašanje pretoka blaga in v tem smislu zaključilo, da so loterijske srečke zgolj določen

korak v organizaciji loterije in jih zato ni mogoče obravnavati ločeno od loterije same, saj je njihov edini namen prebivalcem uvozne države članice omogočiti sodelovanje v loteriji. V spornem primeru je šlo tudi za čezmejno storitev, saj so se ponujale v drugi državi članici od sedeža organizatorja, in niso sodile v okvir katere od drugih svoboščin.

Angleška družba Cotswold Microsystems Ltd je finski družbi Oy Transatlantic Software, na finskem trgu zaupala vodenje igralnih avtomatov. V tem času so ti avtomati ostali v lasti angleške družbe. Proti direktorju finske družbe Markku Juhani Läärä je bil sprožen kazenski postopek zaradi vodenja igralnih avtomatov brez dovoljenja. Končna sodba se je glasila, da določila o prostem pretoku storitev ne nasprotujejo opisani finski zakonodaji o organizaciji iger na srečo. Določbe glede prostega pretoka storitev ne preprečujejo nacionalni zakonodaji, da v javnem interesu podeli pravico za upravljanje igralnih avtomatov izključno javnemu organu.

Diego Zenatti je v Italiji vodil t.i. center za prenos podatkov, kjer je kot posrednik londonske družbe za italijanske stranke vodil izmenjavo informacij glede stav za tuje športne dogodke.. Leta 1997 pa so italijanske oblasti Diegu Zenattiju z odločbo prepovedale nadaljnje opravljanje te dejavnosti iz razloga, ker naj bi nasprotovala italijanskemu pravu. Sodišče EU v zadevi Zenatti poudarilo, da so opisane omejitve sprejemljive, če odražajo skrb za resnično omejitev priložnosti za igranje na srečo in če financiranje družbenih dejavnosti predstavlja zgolj slučajno koristno posledico in ne resnično opravičilo za omejujočo politiko nasproti igram na srečo iz drugih držav članic. Sodišče EU je tako odločilo, da določbe glede svobode opravljanja storitev ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršna je italijanska, ki pridržuje organizacijo stav zgolj določenim subjektom, če so ti ukrepi sorazmerni in jih je mogoče opravičiti s cilji socialne politike.

Primer, ki je postavil nov mejnik v poglavju urejanja področja iger na srečo je prav gotovo zadeva Liga Portuguesa. V tej zadevi je bila predmet postopka pritožba, v okviru spora med portugalsko nogometno ligo in njihovim pokroviteljem družbo Bwin na eni strani ter izključnim portugalskim koncesionarjem za prirejanje iger na srečo ustanovo Santa Casa na drugi strani, in sicer zaradi glob, ki jih je nogometni ligi in družbi Bwin naložila uprava ustanove, ker naj bi kršili portugalsko zakonodajo, ki ureja ponujanje določenih iger na srečo prek interneta. Sodišče EU je razsodilo, da ne nasprotuje predpisom države članice, s katerimi je gospodarskim subjektom, kot je družba Bwin, s sedežem v drugih državah članicah EU, kjer zakonito ponujajo podobne storitve prepovedano ponujati igre na srečo prek interneta na ozemlju navedene države članice EU. Ne glede na sodbo Sodišča EU bodo zaradi globalnosti in brezmejnosti interneta države članice EU s težavo zagotovile monopol nad prirejanjem iger na srečo preko interneta s posamičnimi ukrepi.

## **4 VPLIV PRAVNEGA REDA EU NA PRAVNO UREDITEV IGER NA SREČO V REPUBLIKI SLOVENIJI**

### ***4.1 SKLADNOST NACIONALNE ZAKONODAJE PRIREJANJA IGER NA SREČO S PRAVOM EU***

Države članice se bodo morale v prihodnje temeljito pripraviti na dosledno ureditev področja prirejanja iger na srečo v skladu z načeli in svoboščinami EU. Slovenska sodišča do sedaj še niso obravnavala nobenega primera, v katerem bi ugotavljala skladnost nacionalne zakonodaje iger na srečo s pravom EU.

Za države članice je pomembno, kako zastavijo celoten koncept sistema prirejanja iger na srečo. Večina držav članic ne zagovarja liberalnega sistema. Nekatere zagovarjajo bolj restriktiven koncept, po katerem naj prihodki od prirejanja iger na srečo ne bi bili vir osebnega dobička, ampak bi se uporabljali za financiranje družbenih zadev ali zadev splošnega interesa.

Tudi v Republiki Sloveniji zakonodaja (Zakon o igrah na srečo, Ur. List št. 27/95 s spremembami) določa dva koncesionarja. Eden koncesionar je zasebna delniška družba, ki monopolno prireja športne stave in nekatere druge igre na srečo. Drugi koncesionar pa je v neposredni lasti države ter invalidskih in športnih organizacij. Podobna struktura lastništva se pojavlja na področju posebnih iger na srečo (kaziniji in igralni saloni). Ti koncesionarji imajo zakonsko predpisane omejitve glede lastniške strukture te oblike pravne osebe.

V lastniški strukturi gospodarskih družb, ki prirejajo igre na srečo v igralnih salonih ni predpisanih posebnih omejitev ali pogojev. V taki družbi je eden ali nekaj družbenikov, ki s salonom neposredno upravljajo. Naslednji problem pa je podeljevanje koncesij po prosti presoji vlade. Tak sistem utegne povzročiti pravne zaplete pri podeljevanju koncesij.

Koncesijski sistem prirejanja iger na srečo v RS pa ima proti pravu EU še nekatere pomanjkljivosti. Pri podaljšanju koncesije brez razpisnega postopka pomeni, da RS krši splošno načelo transparentnosti oziroma preglednosti in obveznost zagotoviti ustrezno stopnjo javnosti oz. publicitete.



## **4.2 AKTUALNOST USKLAJEVANJA NACIONALNIH PREDPISOV S PRAVOM EU**

### **4.2.1 Tehnični standardi – direktiva 98/34/ES v sodni praksi Sodišča EU**

Tehnična notifikacija je postopek, po katerem država članica posreduje Evropski komisiji predlog predpisa, ki je predmet tehnične notifikacije. Cilj tega postopka je zagotavljati prosti pretok blaga, in sicer na način, da imajo Evropska komisija in druge države članice možnost dati pripombe na osnutke tehnične zakonodaje, ki jo pripravlja posamezna država članica.

Tehnično notifikacijo na ravni Evropske unije ureja Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL L št. 204 z dne 21.7.1998, str. 37), zadnjič spremenjena z Direktivo 98/48/ES Evropskega parlamenta in sveta z dne 20. julija 1998 o spremembi Direktive 98/34/ES o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL L št. 217 z dne 5.8.1998, str. 18).

Področje prirejanja iger na srečo ni predmet harmonizacije, to še ne pomeni, da so nacionalni predpisi tega področja izvzeti iz pravnega reda EU. Vsak načrtovani predpis oziroma zakonski ali podzakonski akt je ravno tako kot vsak tehnični predpis podvržen notifikacijskemu postopku v skladu z Direktivo ES o postopku obveščanja na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov. Predpis je potrebno predložiti v fazi osnutka, to je še pred formalnim sprejemom in objavo.

### **4.2.2 Primer notifikacije pravilnika o tehničnih zahtevah za igralne naprave za izvajanje iger na srečo in postopka ugotavljanja skladnosti**

Direktiva ES o postopku obveščanja na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov je horizontalna direktiva, ki velja za vse države članice EU in se nanaša na vse tehnične predpise in standarde, ki se posamezni državi članici sprejemajo in ne predstavljajo neposrednega prenosa zakonodaje EU oz. evropskih standardov. To je zelo pomembna direktiva, ki vpliva na zagotavljanje prostega pretoka blaga znotraj notranjega trga in ustvarja pogoje medsebojnega priznavanja med državami članicami EU. Njeno dosledno izvajanje preprečuje nastanek ovir v trgovanju in hkrati omogoča Komisiji EU neposreden nadzor nad nacionalnimi zakonodajami in neharmoniziranemu področju ter nad dogajanjem na trgu.

Cilji direktive so:

- transparentnost – udeleženci v postopku imajo pregled nad postopkom in informacije glede vsebine;
- preventiva – preprečevanje oz. izogibanje oviram prostega pretoka;
- subsidiarnost – skupnost na področjih, ki niso v njeni pristojnosti.

Slovenija področje iger na srečo nadzira in omejuje. Iz omejevanja izhaja skrb države, da se igre na srečo izvajajo v nadzorovanem in urejenem okolju, da se zagotavlja

varstvo potrošnikov in javni red. Predpis, ki ureja področje prirejanja iger na srečo je Zakon o igrah na srečo v RS.

Najpomembnejša določila tega zakona so:

- Prirejanje iger na srečo je izključna pravica RS;
- Igre na srečo se lahko prirejajo na podlagi dovoljenja oz. koncesije pristojnega organa;
- Igre na srečo se izvajajo le z igralno napravo, ki je skladna s predpisanimi tehničnimi in drugimi zahtevami. )Dovoljenje za uporabo igralne naprave na podlagi poročila o preizkusu igralne naprave izda nadzorni organ, to je Urad RS za nadzor prirejanja iger na srečo.);
- Dovoljenje za uporabo igralne naprave izda nadzorni organ na podlagi poročila o preizkusu igralne naprave, iz česar sledi, da se dovoljenje za uporabo igralne naprave in pa omenjeno poročilo izda za posamično igralno napravo. Postopek ugotavljanja skladnosti igralne naprave izvaja institucija, ki jo imenuje minister za finance.

Leta 2007 je bil v postopek notifikacije podan predlog Pravilnika o institucijah za izdajanje poročil o preizkusu igralne naprave. Ta pravilnik ureja sistem preverjanja predpisanih tehničnih lastnosti in ugotavljanje skladnosti v postopku za preizkušanje zahtev, predpisanih z nacionalno zakonodajo kot del celotnega sistema nacionalnega normativnega urejanja iger na srečo. Zakon o igrah na srečo predpisuje, da morajo igralne naprave, na katerih se prirejajo igre na srečo, izpolnjevati vse predpisane tehnične zahteve, katerih lastnost mora biti preverjena po predpisanem postopku. S takim nadzorom država pred uporabo preverja in učinkovito preprečuje nezakonito uporabo igralnih naprav, saj tehnično brezhibnost igralnih naprav preveri in nastavitve zapečati neposredno v igralnem prostoru.

Slovenija s temi predpisi pa ne predpisuje postopkov distribucije in sledenja proizvodov namenjenih igram na srečo in zato nima nadzora nad tem, kakšno igralno napravo je nekdo kupil, kje jo je hranil in kaj je z njo počel preden jo je dal v neposredno uporabo. Leta 2007 sprejeti pravilnik, spremenjen v 40. členu, postaja tako jasnejši in naj ne bi dopuščal dvomov o diskriminatornosti nacionalne ureditve. V postopku se za posamezno igralno napravo pred njeno uporabo preveri ali je skladna s tehničnimi zahtevami ter ali vsebuje s pravilnikom predpisane ključne lastnosti igralne naprave, s kontrolo pri koncesionarju pa se zaščiti njene vitalne dela in izda poročilo o preizkusu igralne naprave.

#### **4.3 USTREZNOST KONCESIJSKEGA SISTEMA IGER NA SREČO S PRAVNIM REDOM EU**

Igre na srečo se v Sloveniji lahko prirejajo le na podlagi dovoljenja oziroma koncesije pristojnega organa. Zakon o igrah na srečo v 8. členu predpisuje, kaj mora koncesionar izpolnjevati pred pridobitvijo koncesije:

- o dodelitvi koncesije za prirejanje iger na srečo in njenem podaljšanju odloča Vlada RS po prostem preudarku v roku 6 mesecev.

Število koncesij v RS je omejeno na dva prireditelja. Vlada RS lahko dodeli največ 15 koncesij za prirejanje iger na srečo v igralnicah in 45 koncesij za prirejanje iger na srečo v igralnih salonih. Koncesija sme biti dodeljena zgolj za določen čas in ne sme biti avtomatično obnovljena.

Koncesija obstaja, ko dobavitelj nosi tveganja, ki so vezana na zadevno storitev, ki jo zaračunava uporabniku v kakršni koli obliki, zlasti kot pristojbine.

Zakon o igrah na srečo bo potrebno uskladiti s stališči, ki jih odraža sodna praksa Sodišča EU in dodelati sistem podeljevanja koncesij. Omejevanje prirejanja iger na srečo ni sporno, ker omogoča nadzor prirediteljev iger na srečo in se prepreči izkoriščanja teh dejavnosti v kriminalne in goljufive namene. Sporen je lahko način podeljevanja koncesij brez razpisa in opredelitve jasnih pogojev na podlagi katerih je koncesijo možno pridobiti.

## 5 SKLEP

Sodna praksa sodišča s področja iger na srečo je dokaj obsežna. Kot skupno vodilo je izpostavila nediskriminatornost, sorazmernost in ustreznost omejitvenih ukrepov. V kolikor želi država članica zaščititi svoje potrošnike in javni red pred tveganji mora prirejanje teh iger usmerjati v nadzorovane okvire tako, da preprečuje tveganja, da bi se take igre prirejale v goljufige ali druge kaznive namene, ter da ustvarjene dobičke uporablja za splošno koristne namene.

Z vidika negativnih posledic je najbolj problematično internetno igranje iger na srečo. Ta omogoča nenadzorovano igranje od doma, zato je potrebno učinkovito onemogočiti udeležbo mladoletnim, zasvojenim z igro na srečo z predpisanimi ukrepi na področju vseh držav članic.

Sodišče ES zahteva, da se pri omejevanju prirejanja iger na srečo dosega zakonite cilje, ki jih dopušča pravo ES, temelji na varstvu potrošnikov, varstvu pred goljufigami, preprečevanju pranja denarja in drugih kriminalnih dejanj.

Na podlagi ugotovitev iz preučevanja sodne prakse Sodišča na področju iger na srečo, si lahko že z gotovostjo ustvarimo sliko o tem, katera področja bo potrebno urediti v RS. Prav gotovo bo potrebno nacionalno zakonodajo na področju sistema koncesij za prirejanje iger na srečo uskladiti s stališči, ki jih odraža sodna praksa Sodišča EU in dodelati sistem podeljevanja koncesij, saj ni sporno, da pravni red EU na tem področju pričakuje podeljevanje koncesij na podlagi načela publicitete in transparentnosti.

## **6 LITERATURA**

- Mihalič, Emil, Pravni okviri prirejanja iger na srečo v EU – diplomsko delo, Univerza v Mariboru